

Seyfeddin-i Faruki

Seyfeddin-i Faruki hazretleri, Silsile-i aliyenin yirmi beşincisidir. İmam-ı Rabbani hazretlerinin torunu ve Urvetül-Vüskâ Muhammed Masum-i Faruki hazretlerinin beşinci oğludur. Doğum zamanında bir melek; "Doğduğu gün, öleceği gün ve dirileceği günde ona selam olsun" mealindeki Meryem suresinin 15. âyet-i kerimeyi okuyarak müjde vermişti. Küçük yaşından itibaren ilme yöneldi. Amcası Muhammed Said'den akli ve nakli ilimleri tahsil edip kısa zamanda âlim oldu. Zamanının bir tanesi ve marifet deryası olan babası Muhammed Masum-i Faruki'nin teveccüh ve sohbetleriyle, ilerleyip, kısa zamanda birçok kerametlere kavuşup âlimlerin baş tacı oldu.

Kemale erdikten sonra babasının emriyle Âlemgir Han ile görüşmek üzere Delhi'ye gitti. Delhi'ye vardığı zaman, şehrin kapısında iki azgın fil ve bunları zapt etmeye çalışan iki heybetli pehlivanın resimlerinin asılı olduğunu gördü. Sultana o resimleri indirtip yok edinceye kadar şehre girmeyeceğini bildirdi. Sultan resimleri indirtince şehre girdi. Sultan Âlemgir Han, kendi isteğiyle ona talebe oldu. Sohbetleriyle şerefledi. Yaşı ilerlemiş olmasına rağmen Kur'an-ı kerim okumayı öğrenip ezberledi. Sohbetlerinin bereketiyle Hindistan'da yayılmış birçok bid'at ve sapıklık, Sultan Âlemgir Han tarafından ferman çıkartılarak ortadan kaldırıldı ve unutulmuş sünnetleri ortaya çıkarıldı. Diğer vezirler, valiler ve devlet adamları da sohbetleriyle şereflenip hidayete kavuştular.

Himmet ve bereketiyle, Hindistan'ın her tarafında İslamiyet yayılıp müslümanlar kuvvetlendi. Bid'at sahipleri ve kâfirler perişan oldu.

Delhi'de, sohbet meclisleri çok bereketli ve kalabalık olurdu. Kâfirler ve fasıklar da onun sohbetine gelip, yüksek huzuruyla şereflenince, hidayete kavuşup eski günahlarına

tevbe edip, istiğfar ederek geri dönerlerdi. Sohbetinin bereketiyle, binlerce kişi hidayete kavuşup, yüksek derecelere ulaşmıştı. Dergahına her gün binlerce kişi gelir feyz alırdı.